

NECROLOG

PROFESOR DOCTOR DOCENT DUMITRU TUDOR

20 mai 1908—30 ianuarie 1982

La 30 I 1982, minat de o boală ale cărei suferințe le îndurase cu stoicism mulți ani, s-a stins din viață profesorul Dumitru Tudor, unul din cei mai valoroși slujitori ai științelor istorice din țara noastră.

Spirit riguros, exigent și laborios, profesorul D. Tudor lasă în urma sa o operă impresionantă, a cărei fie și lapidară evocare constituie, în egală măsură, prilej de definire și onoare a personalității sale.

Înainte de toate, cred că trebuie subliniată activitatea sa pedagogică: prezența, decenii de-a rindul, la catedra unor prestigioase instituții de învățământ liceal și superior din marile orașe ale țării și din Capitală, a determinat dezvoltarea gustului și primirea respectului pentru istoria patriei multor generații de tineri, precum și formarea, cu înțelegere și răbdare, a unei autentice școli de specialiști, a zeci și zeci de discipoli, dintre care mulți i-au stat aproape până în ultimele clipe.

Cercetarea științifică de specialitate constituie celălalt domeniu în care profesorul Dumitru Tudor a probat calități neobișnuite. Lista lucrărilor născute din studiul atent în bibliotecă este foarte mare; nefiind vorba s-o alăturăm, vom preciza doar că acest studiu, început din ani fragezi și desfășurată practic până în ultimele sale zile, s-a desfășurat sub semnul acribiei științifice și prolificității cercetătorului ideal.

Dar domeniul care l-a consacrat definitiv, poate și datorită faptului că

a fost mai scump decât orice inimii profesorului D. Tudor, este acela al arheologiei; a început din anii studenției prin participarea la cercetările arheologice din Dobrogea (Capidava și Histria) și a continuat din anul 1936 și până la moarte, prin practicarea de săpături de teren în Oltenia.

Datorită dragostei sale neobosite pentru pământul natal, au fost deschise zeci de noi șantiere arheologice, au fost scoase la lumină vestigii impresionante la Sucidava și Romula, în castrarele de pe „limes Alutanus“, prin publicarea studiilor aferente, prilejuindu-se concluzii și — implicit — contribuții noi, de inestimabilă valoare, pentru cunoașterea celor mai importante etape din procesul devenirii noastre multimilenare, luminându-se din unghiuri noi problema prezenței și continuității poporului român în vatra sa carpato-danubiano-ponțică.

Până în ultimele clipe, profesorul D. Tudor a participat la manifestările științifice organizate de muzeele de arheologie din țară (inclusiv Constanța), urmărind cu satisfacție evoluția ascendentă a foștilor săi studenți, îndemnându-i cu fermitate și luminind cu căldura sufletului său drumul celor mai tineri dintre ei.

Prin dispariția profesorului Dumitru Tudor, personalitate științifică larg cunoscută în țară și peste hotare, dascăl strălucit și mentor al tinerelor generații, arheologia românească a pierdut unul din slujitorii săi cei mai devotați.

MIHAI BUCOVALĂ